

ÜNNEPI BESZÉD

A GETTYSBURGI TEMETŐ FÖLSZENTELESÉN

Nyolcvanhét esztendővel ezelőtt új nemzetet hoztak létre atyáink ezen a földrészen, mely nemzet a szabadság eszményén alapul s annak az elvnek a híve, hogy minden ember egyenlőnek teremtett.

Ma döbbenetes méretű polgárháborút vívunk annak próbatételére, hogy fennmaradhat—e sokáig ez a nemzet, vagy bármely nemzet, mely hasonló alapokra épült és hasonló elveknek szentelte magát. Ennek a háborúnak egyik nagy csataterén gyűltünk ma össze. Azért jöttünk, hogy ennek a csataternek egy részét örökös nyughelyül szenteljük föl azok számára, akit itt életüket adták, hogy ez a nemzet élhessen. Minden tekintetben méltó és illő, hogy ezt megcselekedjük.

Magasabb értelemben véve azonban mi ezt a földet nem szentelhetjük föl, szentebbé, magasztosabbá nem tehetjük. Fölszentelését elvégezték már azok a hősök, élők és halottak, akik itt küzdöttek; mi a magunk csekély erejéből ehhez már semmit hozzá nem adhatunk és semmit belőle el nem vehetünk. A világ kevés figyelmet fordít arra, amit itt mondunk, s szavainkra aligha emlékezik sokáig; de amit ők cselekedtek itt, az nem mehet feledésbe sohasem. Mi, az élők, inkább önmagunkat kell fölszenteljünk itt annak a befejezetlen munkának elvégzésére, melynek előbbre viteleért azok, akik itt küzdöttek volt, ilyen magasztos áldozatot hoztak. Rajtunk a sor, hogy följánljuk itt önmagunkat az előttünk tornyosuló feladatra, — hogy e tiszteletreméltó holtak példáján megerősödjék a mi odaadásunk az ügy iránt, melynek szolgálatában ők már meghozták a végső nagy áldozatot, — hogy mi itt ezen a helyen teljes akaraterőnkől elhatározzuk, hogy ezen holtaknak halála nem léssen hiábavaló, — hogy ez az Isten uralma alatt álló nemzet megéri a szabadság újjászületését, — és hogy a nép által a nép érdekében való népi kormányzat nem vész el a földnek színéről.

ABRAHAM LINCOLN.

1863 november 19.

Angolból fordította Albert Wass